

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: **R. A. M. A. B.**

státní příslušnost Egyptská arabská republika
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty

proti

žalované:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Opočíněk 57, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2022, č. j. KRPE-66309-25/ČJ-2022-170022-SV,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal u zdejšího soudu přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí, kterým byl žalobce zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., zákon o pobytu cizinců, v platném znění (dále jen jako „zákon o pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění, přičemž doba zajištění byla dle § 124

odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena na 60 dní. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

2. Hlavní nesprávnost žalovaného rozhodnutí spatřuje žalobce ve skutečnosti, že žalovaná (dále v textu i též jako „žalovaný“) ve svém rozhodnutí uvádí, že posledním místem pobytu žalobce byl Egypt, tudíž by správní vyhoštění mělo být realizováno do Egypta. Žalovaný však přehlédl, že posledním trvalým pobytem žalobce je Sýrie, kde se svou rodinou před odchodem žil (matka je Syřanka a otec Egyptan). Správně by tedy správní vyhoštění mělo být realizováno do Sýrie, což však vzhledem k aktuální bezpečnostní situaci není možné. Žalobce dále v žalobě popisuje bezpečnostní situaci v Sýrii, když odkazuje například na nejnovější studii organizace Refugee Protection Watch nebo na průzkum organizace Innovation for Poverty Action nebo Syrské asociace pro syrskou důstojnost a Syrské sítě pro lidská práva. Dle žalobce ze zmíněných studií jasně vyplývá, že Sýrie není momentálně bezpečnou zemí pro návrat, jelikož zde panuje vysoká nezaměstnanost, všude jsou přítomny ozbrojené síly, politický režim upevňuje svoje postavení za použití násilí, dochází ke svévolnému zatýkání, mučení a vydírání. Žalobce je tedy toho názoru, že jeho zajištění je nezákonné, jelikož nebude možné jej navrátit zpět do Sýrie.
3. Jako další pochybení spatřuje žalobce tu skutečnost, že žalovaný ve svém rozhodnutí neuvedl jednotlivé dílčí kroky potřebné pro správní vyhoštění žalobce a neuvedl ani jejich časovou náročnost. Žalovaný tak nedostatečně odůvodnil dobu zajištění, která činí 60 dní.
4. Závěrem žalobce vytkl žalovanému, že ve svém rozhodnutí nezohlednil problémy žalobce v rodné zemi, jelikož žalovaný v rámci pohovoru, a de facto v celém řízení, nezjistil veškeré informace nutné k posouzení, zda by správním vyhoštěním nebyla porušena zásada non-refoulement.
5. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svých závěrech uvedených v žalovaném rozhodnutí. Žalovaný především upozornil, že žalobce má občanský průkaz a cestovní pas Egypta, ve kterém též pobýval před odchodem, tudíž jeho správní vyhoštění do této země je možné. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jako „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
7. Dne 22. 7. 2022 byl žalobce kontrolován hlídkou Oddělení pobytových agend Odboru cizinecké policie Jihomoravského kraje, přičemž žalobce na výzvu k prokázání totožnosti a předložení oprávnění k pobytu na území České republiky nepředložil žádné vízum ani doklad totožnosti definovaný v zákoně o pobytu cizinců, ani nebyl schopen svou totožnost, věk a státní příslušnost prokázat listinným dokladem ani obrazovým záznamem umístěných na elektronickém nosiči, v mobilním telefonu či sociálních sítích. Z tohoto důvodu byl žalobce dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. zajištěn a eskortován na pracoviště správního orgánu Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Odboru cizinecké policie Pardubického kraje, kde byly provedeny úkony směřující ke zjištění totožnosti, přičemž z informačních systémů ČR bylo zjištěno, že na danou identitu nebylo vydáno žádné pobytové oprávnění, ani v systému AFIS a EURODAC nebyla zjištěna žádná shoda. Dne 23. 7. 2022 bylo zahájeno řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států EU z důvodu § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl dne 8. 8. 2022 vyslechnut v rámci řízení před správním orgánem. Při své

výpovědi uvedl, že se narodil a vyrůstal v Sýrii, matka je křesťanka, občanka Sýrie, otec je muslimského vyznání, občan Egypta. Žalobce s rodiči a sourozenci žije v Sýrii ve městě Tartús. Nikdy mu kromě rodného listu nebyl státními autoritami Sýrie vydán jiný průkaz totožnosti. Cestovní pas mu byl vydán Egyptem v dubnu 2022. Žalobce dále uvedl, že zhruba před měsícem vycestoval na zmíněný pas do Libanonu a dále do Turecka, odkud již cestoval mimo hraniční přechody, jelikož neměl platné povolení ke vstupu. Tímto způsobem cestoval přes Řecko, Albánii, Kosovo a Srbsko do Maďarska, odkud byl několikrát vrácen zpět na území Srbska. Naposledy jeho cesta vedla přes Maďarsko a Slovensko až na území ČR, kde byl zadržen. Žalobce uvedl, že jeho cílovým státem je Německo, jelikož zde žijí jeho bratřanci, kteří zde dostali azyl.

8. Dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
9. Dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně.
10. Dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
11. Dle ustálené judikatury platí, že „*správní orgán má povinnost zabývat se v řízení o zajištění cizince podle § 124, § 124b nebo § 129 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, možnými překážkami správního vyhoštění, vycestování nebo předání tohoto cizince podle mezinárodní smlouvy v případech, kdy jsou mu tyto překážky v době rozhodování o zajištění známy nebo v řízení vyšly najevo. V takové situaci je povinen možné překážky před rozhodnutím o zajištění cizince předběžně posoudit a učinit si úsudek o tom, zda je správní vyhoštění, vycestování nebo předání cizince alespoň potenciálně možné*“ (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 - 150). Dále nelze opomenout, že „*podle § 126 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je policie povinna po celou dobu zajištění zkoumat existenci důvodů zajištění, proto je povinna posoudit podmínky pro možné uložení zvláštního opatření (§ 123b téhož zákona) také při rozhodování o prodloužení doby zajištění*“ (podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2011, č. j. 11 A 117/2011-9).
12. Krajský soud tak přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů a ve světle výše zmíněné právní úpravy a ustálené judikatury, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

13. Hlavní a jako stěžejní otázku vnímá krajský soud otázku možnosti realizovat v případě žalobce správní vyhoštění do Egypta, a nikoliv do Sýrie. Jak plyne z vyjádření žalovaného, mezi stranami není sporu, že aktuálně vzhledem k bezpečnostní situaci v Sýrii nelze realizovat správní vyhoštění do této země. Žalovaný je však toho názoru, že v případě žalobce lze realizovat správní vyhoštění do Egypta, tedy do bezpečné země, která žalobci vydala cestovní pas a ve které se žalobce po jistou dobu zdržoval. S tímto názorem žalovaného se krajský soud ztotožňuje.
14. Dle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se správním vyhoštěním rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby k vycestování z území členských států Evropské unie a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie. Zákon o pobytu cizinců nestanovuje konkrétně, do jaké země musí být správní vyhoštění realizováno. Pro realizaci správního vyhoštění tak postačí, existuje-li země, která je ochotna žalobce přijmout a postarat se o něj a má-li taková osoba v této zemi možnost pobytu. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce sice má trvalé bydliště v Sýrii ve městě Tartús, nicméně ze správního spisu bylo také zjištěno, že žalobce v poslední době pobýval také na území Egypta, kde je hlášený k pobytu na adrese Kaft Al-Sheikh. Na území Egypta žalobce pobýval zcela legálně, jelikož je žalobce také egyptské národnosti a státními autoritami Egypta mu byl vydán cestovní pas a občanský průkaz občana Egypta.
15. Na základě těchto skutečností, tedy že žalobce je egyptské národnosti, byl mu vydán cestovní pas a občanský průkaz Egypta, kde je také hlášen k pobytu na adrese Kaft Al-Sheikh, nevidí krajský soud důvod, proč by v obecné rovině nemohlo být realizováno správní vyhoštění žalobce právě do Egypta. Poukazuje-li žalobce na to, že v Egyptě z důvodu svého vyznání je diskriminován, tak takováto otázka bude předmětem řízení o správním vyhoštění, kde si správní orgány vyžádají stanoviska k realizaci správního vyhoštění a posoudí je ke konkrétní situaci žalobce. V rozhodnutí o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění však postačí, že jeho realizace není zcela nemožná, což v případě Egypta jistě není, jelikož Egypt je obecně bezpečnou zemí bez vnitřního ozbrojeného či jiného konfliktu. Navíc žalobci byly bez obtíží vydány průkazy od státních autorit Egypta, z čehož vyplývá, že státní orgány Egypta žalobce nijak nepronásledují, žalobce má možnost volného pohybu na základě platného cestovního pasu. Krajský soud je tedy toho názoru, že realizace správního vyhoštění žalobce na území Egypta není v tento moment nereálná. Argumentace žalobce k bezpečnostní situaci v Sýrii tak není na místě. Tuto žalobní námitku tak krajský soud hodnotil jako nedůvodnou.
16. Jako nedůvodnou hodnotil krajský soud též námitku, ve které je žalovanému vytýkáno, že ve svém rozhodnutí neuvedl konkrétní kroky, které musí být provedeny za účelem správního vyhoštění, a jejich časovou náročnost.
17. Žalovaný se dobou zajištění více než dostatečně zabýval na str. 6 žalovaného rozhodnutí, kde jmenoval konkrétní kroky, které musí být v rámci realizace správního vyhoštění provedeny (komunikace s úřady, vydání cestovního dokladu, obstarání podkladů pro transfer a následný transfer...), přičemž i uvedl konkrétní v minulosti proběhlá řízení o správním vyhoštění příslušníků arabských zemí, ze kterých odhadl, jakou dobu budou jednotlivé kroky trvat. Tuto námitku tak hodnotí krajský soud jako typizovanou až účelovou. Krajský soud na tomto místě nebude opisovat všechny argumenty žalovaného,

které žalobce navíc v žalobě ani konkrétně nespороval, a v podrobnostech tak krajský soud odkazuje na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, jelikož není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

18. Závěrečná námitka žalobce, označená jako „Nezohlednění problémů žalobce v rodné zemi“, také nemohla být úspěšná, jelikož, jak již uvedl krajský soud výše, žalovaný směřuje své kroky tím směrem, aby bylo realizováno správní vyhoštění žalobce do Egypta, nikoliv do rodné země (Sýrie). V rámci pohovoru byl žalobce dotazován na své osobní poměry i zkušenosti z obou zemí, avšak z tvrzení žalobce dle krajského soudu nevyplývají v tuto chvíli skutečnosti, pro které by v obecné rovině nebylo správní vyhoštění reálné. Z obou zemí žalobce odešel dobrovolně a jeho důvody byly pouze ekonomické. Navíc, jak již uvedl krajský soud výše, pokud u žalobce panují obavy z návratu do Egypta, tak tato otázka bude podrobně a konkrétně k osobě žalobce řešena až v rámci rozhodnutí o správním vyhoštění. Ani tuto námitku tak nehodnotil krajský soud jako důvodnou.
19. Tímto se krajský soud vypořádal s žalobní argumentací žalobce a uzavírá, že žaloba nebyla důvodná.
20. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
21. Krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, jelikož žalobce tento postup do 5 dnů od doručení žaloby nenavrl (§ 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců).
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 8. září 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce